

Ximo Puig

TERE RODRÍGUEZ
 ● Des de la privilegiada talaia de Morella, municipi de què és alcalde des de 1995, Puig ha observat el declivi del seu partit, el socialista, en els últims anys. Disposat a optar a la secretaria general de la formació per construir el nou socialisme valencià, sap que l'etiqueta de «l'ermista» —va ser cap del gabinet de l'expresident— pesará en la seua candidatura, però ho considera més prompte un avantatge que no un inconvenient.

— Per què aspira a convertir-se en líder dels socialistes valencians?

— «No es tracta de cap projecte personal. Simplement estic al capdavant d'un grup de persones que vol posar en marxa un projecte de modernització del partit per convertir-lo en una opció de progrés necessària per al País Valencià. I insistisc: no és un projecte personal, ja que el nou socialisme valencià ha de desenvolupar-se més en primera persona del plural que en primera persona del singular.»

— Finalment, no hi haurà congrés extraordinari, una possibilitat que vosté rebutjava. Per què?

— «Perquè no era el moment adequat. Les prioritats de l'agenda del PSPV-PSOE són acabar de governar adequadament les polítiques de Rodríguez Zapatero al País Valencià; després hem de preparar propostes electorals per al País Valencià i incorporar-les al programa electoral i, finalment, fer una campanya electoral suficientment rigorosa, forta i en convicció per convèncer la societat valenciana que el govern de Rodríguez Zapatero ha sigut positiu per a aquesta comunitat i que no es deixe véncer per la propaganda de C9.»

— Afirma que un canvi de cartell no assegura res. Quines són les transformacions immediates que necessita el partit per convèncer majoritàriament el nou l'electorat?

— «Efectivament, el canvi de cartell no resol el nostre problema, que és de difícil solució, però jo veig molt clar que hi ha possi-

Candidat *in pectore* a la secretaria general del PSPV-PSOE i amb el pes feixuc del «l'ermisme», l'alcalde de Morella vol convertir-se en el líder d'un partit amb un perfil més valencianista

Puig és alcalde de Morella des de les eleccions de 1995./ JOSÉ CUÉLLAR

PERFIL

Joaquim Puig va començar la seua carrera política com a diputat de Cultura, l'any 1983 a Castelló. Dos anys després es trasllada a València com a director general amb Lerma, de qui va ser cap de gabinet fins a l'any 1995. En el mateix any, Puig és elegit alcalde de Morella, càrrec que ocupa fins a l'actualitat. En 1999, es converteix en portaveu del grup parlamentari. En 2003, repeteix com a cap de llista per Castelló i es converteix en vicepresident de les Corts. En l'actual legislatura és portaveu adjunt segon del seu grup.

bilitats de canvi en 2011 i ho crec perquè nosaltres vam passar de la majoria absoluta a perdre les eleccions. Ara bé, hem d'abandonar el discurs del catastrofisme i de la resignació. El País Valencià té unes condicions clares per a ser governat des del centre esquerra i hem de saber què estem fent malament i què ha passat en la societat valenciana, perquè és clar que hi hagut un distanciament entre allò que nosaltres prioritzem com a carta política i el que volen els valencians. I no ha de ser només fer una anàlisi dels resultats electorals, no hem de deixar-nos portar per les situacions conjunturals, hem de donar solidesa a les nostres propostes i mai fugir dels nostres valors.»

— I s'han perdut aquests valors?

— «Jo crec que en molts casos no hem sigut capaços de transmetre adequadament el que són els valors tradicionals progressistes. La justícia, la igualtat, la solidaritat, la cooperació, la llibertat, la pròpia estima al País... són valors que comparteixen tots els valencians i són el que els socialistes hem de representar per a tots els ciutadans, i ara no ho fem.»

— El seu perfil polític, més valencianista que els dels altres candidats, és un avantatge en aquesta carrera?

— «Jo no parlaria de candidats encara, ja que no hi ha formulat cap procés obert i, per tant, parlar de candidats formals no seria raonable fins que no passen les eleccions generals. Al marge d'aquestes consideracions, és evident per a mi que el socialisme valencià no pot estar allunyat del que és el propi territori, del que és el propi sentiment de poble i el que és la pròpia cultura, i ha de ser valencià des d'una perspectiva identitària incloent, no excloent. Els socialistes valencians hem d'intensificar més el nostre perfil valencianista.»

— És que fa la sensació que la Blanqueria és una federació de Ferraz i que necessita el vistiplau de Madrid per a prendre qualsevol decisió.

— «És veritat que els sentiments dels valencians quan els

«EL SOCIALISME VALENCIÀ NO POT ESTAR ALLUNYAT DEL QUE ÉS EL PROPI TERRITORI, DEL QUE ÉS EL PROPI SENTIMENT DE POBLE I EL QUE ÉS LA PRÒPIA CULTURA»

pregunten sobre la seua identitat es vinculen clarament amb Espanya. Això és així, però no vol dir que els socialistes cada vegada puguem tindre un perfil més valencianista per fer saber als ciutadans que estem ací per defensar els interessos d'aquesta terra. Però en el nostre cas sí que és evident que en alguns moments hem fet la impressió que estem sucursalitzats.»

— **La tutela de Madrid els dóna més confiança?**

— «Ací el PSPV, històricament, ha tingut una capacitat d'autonomia molt alta, però passa que potser no hem sigut capaços de demostrar-ho com sí que han fet altres federacions. Sempre hem sigut un partit molt responsable i això crec que electoralment ens ha beneficiat. Ara bé, és palés que hi ha qüestions en les quals hem de tindre la suficient força per a imposar posicions que vénen de lluny i que afecten altres autonomies com la nostra, que ha tingut una força econòmica pròpia.»

— **El fet de pertànyer a la família «Iermista» li farà tindre més suport que altres precandidats no adscrits a cap família?**

— «Jo crec que les famílies han desaparegut i això ha sigut un èxit d'Ignasi (Pla) que ha aconseguit fer causa comuna. I necessitem seguir en aquest camí i oblidar-nos dels processos traumàtics de democràcia interna de fa huit anys. En aquest sentit, crec que hi ha una major serenitat al si de partit. Jo crec en el mestissatge absolut, crec que s'ha d'aprofundir més encara en la desaparició total de les famílies. I el fet que em relacionen amb Joan Lerma —m'enorgulleix haver sigut cap del seu gabinet— és afegir un valor a la meua candidatura, perquè ha estat en llocs de molta responsabilitat i he après molt al seu costat. Ara bé, Joan Lerma és patri-

Puig recorda amb vergonya i tristor els últims congressos celebrats pel PSPV-PSOE per a elegir secretari general. Es mostra que la situació no podrà repetir-se en 2008 per la desaparició de les famílies socialistes./JOSÉ CUÉLLAR

moni dels socialistes i dels valencians i això no ho pot patrimonialitzar ningú que opte ser candidat a secretari del partit, ell està per damunt d'aquesta qüestió.»

— **Per tant, podem aventurar un congrés tranquil?**

— «El nivell de maduresa d'aquesta organització farà impossible que es repetisquen els episodis que es van viure en els anteriors congressos. S'abondarà amb total naturalitat i cadascú aportarà al procés allò que pense que és millor per al conjunt de l'organització i la societat valenciana. Hem de treballar amb molt de seny i de trellat, i amb capacitat

de saber que el més important no és el partit socialista, sinó que hi haja un projecte sòlid i progressista per al País Valencià perquè en 2011 siga possible el canvi, ja que això significarà més justícia social i més valencianisme.»

— **Podria donar-se la situació de tindre un candidat de consens abans del congrés?**

— «Qualsevol situació futura és possible, ja que falta un any per a culminar un procés que s'ha avançat per raons electorals. El partit el que ha de fer és buscar una bona direcció, recuperar més força a la direcció col·legiada, reformular el projecte i fer una pro-

funda reactualització tant de les formes organitzatives com dels projectes.»

— **Alguns analistes asseguren que finalment abandonarà la carrera cap a la secretaria general per un càrrec en la futura direcció. S'equivoquen?**

— «L'únic que puc dir és que a hores d'ara el que tenim són precandidats, gent que ha demostrat, com el meu cas, la seua disposició, voluntat i convicció per a liderar un nou projecte. Considere que puc ser un bon secretari general per a aquest moment per enfortir una direcció col·legiada potent i per relançar el projecte so-

«EL NIVELL DE MADURESA D'AQUESTA ORGANITZACIÓ FARÀ IMPOSSIBLE QUE ES REPETISQUEN ELS EPISODIS TRAUMÀTICS QUE ES VAN VIURE EN ELS ANTERIORS CONGRESSOS»

82657868546F

Llevantins? Valencians!

Una iniciativa de valencianisme.com

Amb el suport de **EL PUNT**

cialista al País Valencià. I en principi la meua disponibilitat és total. La gent que pensa que em retiraré s'equivoca, perquè aquesta no és una candidatura ni conjuntural, ni personalista, ni de presa de posició. És una candidatura, per la gent que li fa costat i per la gent que pot donar-li suport, molt sòlida.»

— Si el «full de ruta» estableix màxima prioritat a la preparació de les generals i després al congrés, quan faran els socialistes un debat en profunditat sobre els resultats electorals autonòmics?

— «Jo crec que el debat en profunditat és millor fer-lo fora dels contextos electorals. I efectivament, ara toca seguir el full de ruta i treballar seriosament els temes que volem que el PSOE porte i defenga en el programa electoral. I després trobe que el congrés serà el marc més oportú per a debatre amb profunditat la reforma del socialisme valencià, veure quins han sigut els nostres punts febles, i després, mes enllà de la casuística d'unes eleccions determinades, fer una revisió del que passa en general. I finalment tenim la qüestió fonamental.»

— Quina?

— «La modernització del nou socialisme valencià i que, al meu parer, ha de fer-se en dos aspectes: de primer, en tot allò que té a veure amb la societat valenciana i procurar la segona modernització del País per a buscar, en segon lloc, la modernització de la pròpia oferta política en termes d'instruments de treball. En

Puig ha passat per tots els estaments de la política i considera que pot ser el secretari general que necessita la formació per a afrontar els nous reptes del País Valencià. / JOSÉ CUÉLLAR

aquest sentit, cal defensar la política i buscar noves formes d'adhesió, perquè la gent està molt decebuda amb el nostre treball i això perjudica d'una manera clara les societats progressistes i crea una espècie de burocràcia que contribueix a l'afebliment de la democràcia.»

— Vicepresident de les Corts en la passada legislatura

i actual portaveu adjunt segon del Grup Socialista, com pensa que serà aquest exercici parlamentari amb un president Camps crescut i un grup sòlid com a suport?

— «Camps està desaparegut i està vivint de les rendes passades. El seu objectiu és clar i palés: posar a la disposició de Rajoy el partit, la Generalitat i la Comunitat

'per a ofrenar noves glòria a Espanya'. Tenim molts problemes i l'únic que el preocupa és veure com ell i el PP valencià poden ajudar Rajoy a guanyar. Des del punt de vista de la perspectiva parlamentària no s'albiren novetats, però la paràlisi del govern ens ha d'esperonar a fer una millor oposició, seriosa, respectuosa, rigorosa, no demagògica i ferma en aquells temes que són negatius. Necessitem fer una oposició que critique tot allò que caracteritza el govern de Camps: el balafament, la corrupció i la ineficiència. I per cada crítica que fem oferir una alternativa.»

— Amb el grup de Compromís trencat, semblen l'única oposició sòlida a Camps. Va l'esquerra a la deriva?

— «El procés de Compromís va començar malament des del principi i, malauradament, no va donar els resultats que es pretenia. Nosaltres hem de tindre un projecte absolutament autònom i això no vol menysprear res, però no el podem compartir més que amb els ciutadans.»

— Durant molts anys ha sigut l'assot de Carlos Fabra, però ell continua en el càrrec.

— «Crec que políticament ja ha començat a decaure. I, per descomptat, hem de tindre confiança en la justícia, però més enllà del que diga la justícia hi ha unes responsabilitats polítiques que l'afecten i que també afecten Camps, que és incapaç, per les seues hipoteques internes, de desfer-se'n, cosa que ja s'hauria produït en qualsevol democràcia.»

«LA GENT QUE ES PENSA QUE EM RETIRARÉ A MITJAN CAMÍ S'EQVIOCA, PERQUÈ NO ÉS UNA CANDIDATURA NI CONJUNTURAL, NI PERSONALISTA, NI DE PRESA DE POSICIÓ»

MÉTODE
Revista de Difusió de la Investigació de la Universitat de València

NÚM. 52 (HIVERN 2006/07):

GROSSOS I PRIMS: Els problemes de l'alimentació

Monogràfic coordinat per Josep A. Rosselló

Entrevista a Miguel Delibes de Castro

INFORMACIÓ I SUBSCRIPCIONS A MÉTODE:

MÉTODE, Jardí Botànic de la Universitat de València.

c/ Quart, 80. 46008 València.

SUBSCRIPCIONS: 96 386 45 61

<http://www.revistametode.com>

Preu Subscripció anual 2007 (4 números l'any): 20€ per a Espanya, 30€ per a l'estranger